

اگر دین ندارید، لا اقل اهل قلم را نکشید!

محسن آزموده

23 سال پیش در چنین روزی، محمد صارمی، خبرنگار سی ساله ایرانی به همراه هشت نفر از اعضای کنسولگری ایران در مزارشریف افغانستان به دست طالبان کشته شد. از آن زمان به بعد، هفدهم مرداد ماه در تقویم ایران به عنوان روز خبرنگار نامگذاری شد. حکومت رادیکال طالبان با عنوان «امارت اسلامی افغانستان» از سال 1996 (1375) تا 2001 (1380) دوام آورد و در این مدت، بنیادگرایان تندرو، آنچه از تعصب و خشونت در چنته داشتند، به نمایش گذاشتند و خاطره‌ای تلخ و دهشتناک برای مردمان کشورشان به یادگار گذاشتند، به گونه‌ای که با سقوطشان، نه فقط هیچ کس ناراحت نشد، بلکه اکثریت قاطع مردم برای خلاصی از دست حکومت‌گرانی چنین بی‌فرهنگ و تندخو، نفس راحت کشیدند. حالا دوباره طالبان در حال پیشروی هستند و هر روز خبر پیروزی‌هایشان در بخش‌هایی از خاک افغانستان، بار دیگر ترس و دلهره را در ذهن مردمان بی‌پناه افغانستانی زنده می‌کند. آنچه در این میان تلخ و دردناک و سخت‌اندوه‌بار است، آزار و اذیت و بلکه قتل و شکنجه شاعران و نویسندگان است.

حدود دو هفته پیش (31 تیر ماه) خبر بازداشت و شکنجه و درنهایت تیرباران خاشه جوان، طنزپرداز مشهور افغانستانی وجدان جمعی را سخت مجروح کرد. فیلم ناراحت‌کننده ضرب و شتم بازداشت این نویسنده بی‌گناه، همگان را در بهت و حیرت فرو برد. حالا خبر آمده که طالبان عبدالله عاطفی، شاعر و نویسنده و مورخ را شب چهارشنبه، 13 مرداد، از خانه‌اش بیرون کشیده‌اند و سپس با شکنجه به قتل رسانده‌اند.

رهبران طالبان که انگار در پس سال‌ها، سالوس مسلکی سیاست‌ورزان را هم فرا گرفته‌اند، در برابر این جنایت‌های رعب‌انگیز نیروهایشان، می‌کوشند توجیهاتی دست و پا کنند، مثل اینکه می‌گویند خاشه جوان در حال مبارزه با آنها بوده یا عبدالله عاطفی رییس یکی از گروه‌های مبارز علیه ایشان.

اهل تاریخ و ادب لابد به یاد نجم‌الدین کبری، عارف بزرگ اهل خوارزم

